

men derefter bør i alt Fald, indtil Forholdene fuldkommen forandrer sig paa en Maade, som ingen af os kan forudse, enhver Tale om en Forhøjelse af disse Satser være umulig.

Hvad det finansielle Resultat angaar er det tilladt her ogsaa at omtale Arveafgiftsforslaget?

Anden Næstformand (Parkov): Jeg vil anmode ærede Medlemmer om, at Lovforslaget om Arveafgift først omtales under næste Sag paa Dagsordenen.

N. Neergaard: Jeg skal indskrænke mig til at sige følgende, hvad det finansielle Resultat af de af Finansministeren forelagte Lovforslag angaar. Ministeren har beregnet Ændringerne i Selskabsbeskatningen til at indbringe en Merindtægt af 1 Mill. Kr. og Indførelsen af halv Skattepligt for indenlandske Selskabers Fortjeneste i Udlandet til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., tilsammen $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De forøgede Børnefradrag regner Finansministeren at skulle medføre en Indtægtsnedgang paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men til Gengæld regner han med en saadan Merindtægt ved Ændringerne i Indkomstskatteskalaen for Personer, ved at de faste Fradrag formindskes m. m., at han paa hele dette Omraade under eet, kun regner med en Indtægtsnedgang paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Finansministeren regner altsaa med en Indtægtsopgang paa $2\frac{1}{2}$ og en Indtægtsnedgang paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., altsaa en Nettonedgang paa 1 Mill. Kr. Men dertil er at bemærke, at den højtærede Minister ikke har medregnet den betydelige Merindtægt for Statskassen, der sikkert vil blive Følgen af, at man indfører Princippet Skat af Skatten, og heller ikke har regnet nogen Indtægt af Ændringerne i Formueskatten, der dog vil indbringe nogle Hundrede Tusinde Kroner mere; ligesom heller ikke med nogen Indtægt ved, at Dødsboer gøres formueskattepligtige. Alt dette har Finansministeren ikke regnet med, og det betyder dog nogle Millioner Kroner, — hvor mange vil det altsaa blive Udvalgets Sag at søge oplyst. Dertil kommer — hvad Formanden vel nok tillader mig lige at nævne i Forbigaaende — Afgiften paa Dødsboer; 5 Mill. Kr., saaledes at de to Lovforslag vil resultere i en Merindtægt for Statskassen, som jeg antager bliver ca. 8 Mill. Kr.

Jeg vil i Forbindelse hermed spørge den højtærede Finansminister, hvorledes han stiller sig til Forlængelsen af den midlertidige Toldlov, som udløber den 30. Juni. Der maa jo tages Bestemmelse herom, hvis

ikke Loven skal bortfalde. Saaledes som de økonomiske Forhold ligger, vil jeg anse det for at være noget nær den mest bagvendte Politik, der kunde føres, hvis man vilde ombytte de ca. 7 Mill. Kr. Skat paa Luksusartikler for de 3 sidste Kvartaler med en Skat paa en 7—8 Mill. Kr. paa Arv, Formue og Indtægt. Men for øvrigt ligger det heller neppe for, thi den højtærede Finansminister gør sig selvfølgelig som den forstandige Mand, han er, ingen som helst Forhaabning om at kunne gennemføre disse Skattelovforslag i indeværende Samling. Altsaa staar Finansministeren slet og ret overfor Spørgsmaalet: Vil han forlænge den midlertidige Toldlov, som udløber den 30. Juni, eller ikke? Hvis Finansministeren vil have den forlænget, eventuelt med Ændringer, er det unægtelig i den 11. Time at fremsætte Forslag derom.

Korsgaard: Som allerede sagt af de to foregaaende Talere, havde den højtærede Finansminister jo Pligt til at fremsætte Forslag vedrørende enkelte Punkter i den gældende Lov om Formue- og Indkomstskat inden Rigsdagssamlingens Slutning. Den højtærede Minister har imidlertid ikke indskrænket sig til at stille Forslag, f. Eks. om uforandret Forlængelse af disse Bestemmelser eller om enkelte Ændringer i dem, men har fundet sig foranlediget til at fremsætte et Lovforslag, som dog maa siges at være ikke helt ubetydeligt, baade i Henseende til Lovens Teknik og i Henseende til det finansielle.

Her rejser sig straks det Spørgsmaal, om man kan tage disse Lovforslag som Udtryk for, hvad det nuværende Ministerium ønsker, ogsaa saaledes at forstaa, at det under de givne Forhold ikke ønsker at gaa videre end til det her foreliggende; en Ting kan jo være saa gal den være vil, saa vil man dog i Almindelighed kunne sige, at den kunde have været endnu værre. Jeg skulde altsaa mene, at der virkelig er Grund til at hæfte sig ved, om Forslaget er Udtryk for Ministeriets Mening, eller om der her i skulde ligge en, skal vi kalde det, forstandig Resignation, gaaende ud paa, at man kun fremsætter Forslag om det, som man venter at kunne gennemføre. Vi ved jo alle, at det andet høje Ting kan bruges til mangt og meget, bl. a. bruges det ikke saa sjældent, efter min Mening i hvert Fald, til at være Dæksmand for Forslag, som man inderst inde dog sikkerligen vilde være betænkelig ved at fremsætte, hvis man ikke nærede Forventning om, at det andet høje Tings Nærværelse vilde betinge, at